

Art. 32aa Wet LB, de dga en de PW: een niet onderkend probleem

Herman Kappelle

Prof. mr. H.M. Kappelle is directeur AEGON Adfis, Adviesgroep juridische en fiscale zaken en bijzonder hoogleraar fiscaal pensioenrecht aan de Vrije Universiteit Amsterdam

Art. 32aa Wet LB 1964 is ingevoerd bij de Wet VPL.¹ De bedoeling van dit artikel is het afschaffen van regelingen voor vervroegde uitkering (RVU) die eerder stoppen met werken fiscaal stimuleren. Als sprake is van een RVU als bedoeld in art. 32aa Wet LB

- 1964, is de fiscale behandeling inmiddels als volgt:
- de aanspraak is voor de werknemer vrijgesteld;
  - de uitkeringen zijn te zijner tijd (dus) belast;
  - de werknemersbijdragen vormen tot 2011 voor 50% niet langer vrijgesteld loon, daarna in het geheel niet meer;
  - de inhoudingsplichtige over de uitkeringen is een eindheffing verschuldigd over de op hem drukkende uitkeringen en/of over de op hem drukkende bijdragen of premies van 52% (tot 2011 26%).

De invoering van de Pensioenwet heeft voor de dga wel degelijk gevolgen voor zijn fiscale behandeling

Definitie

Onder een RVU werd in 2005 verstaan 'een regeling die of een gedeelte van een regeling dat uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten doel heeft voorafgaand aan het ingaan van uitkeringen ingevolge een pensioenregeling of de Algemene Ouderdomswet te voorzien in een of meer uitkeringen of verstrekkingen ter overbrugging van de periode tot het ingaan van het pensioen of de uitkering ingevolge de Algemene Ouderdomswet, dan wel tot het aanvullen van uitkeringen ingevolge een pensioenregeling'. Een uitzondering wordt gemaakt voor zover een regeling een toezegging inhoudt in de zin van het bepaalde bij of krachtens de Pensioen- en spaarfondsenwet.

Aanpassing definitie aan Pensioenwet

Per 1 januari 2007 is de PSW vervangen door de Pensioenwet. Met de Invoerings- en aanpassingswet Pen-

sioenwet is art. 32aa Wet LB 1964 zodanig aangepast dat de verwijzing naar 'een toezegging in de zin van het bepaalde bij of krachtens de PSW' is vervangen door 'voor zover die regeling een pensioenovereenkomst inhoudt als bedoeld in de Pensioenwet'. De memorie van toelichting is even kort als duidelijk: 'De voorgestelde aanpassing houdt verband met de andere terminologie in de Pensioenwet waarin het begrip pensioentoezegging is vervangen door pensioenovereenkomst.'²

De memorie van toelichting zegt echter ook dat de belangrijkste aanpassingen van de fiscale wetgeving ertoe strekken te waarborgen dat er terzake van de fiscale behandeling van het pensioen van de dga geen wijzigingen optreden als gevolg van het feit dat deze buiten de Pensioenwet valt.³

Wel inhoudelijke wijziging voor de dga!

Ondanks deze geruststellende woorden van de wetgever moeten we constateren dat de invoering van de Pensioenwet voor de dga wel degelijk gevolgen heeft voor zijn fiscale behandeling. Dat de dga niet onder de Pensioenwet valt, staat als een paal boven water; dat was ook de bedoeling van de wetgever.⁴ Consequentie daarvan is echter dat de uitzondering die art. 32aa Wet LB 1964 bevat voor regelingen die een pensioenovereenkomst inhouden als bedoeld in de Pensioenwet, niet geldt voor de dga. En dat betekent op zijn beurt weer dat elke aanvulling op of verbetering van een pensioenregeling voor een dga moet worden beschouwd als een RVU als bedoeld in art. 32aa Wet LB 1964, met alle nadelige fiscale consequenties van dien!

Conclusie

De aanpassing van art. 32aa Wet LB 1964 lijkt op het eerste gezicht slechts van technische aard te zijn, waarmee de gehanteerde terminologie in overeenstemming wordt gebracht met de Pensioenwet. Blijkens de memorie van toelichting bij de Invoerings- en aanpassingswet was dat ook beoogd. Maar doordat de dga niet onder de Pensioenwet valt, pakt deze wijziging voor hem – onbedoeld – fiscaal zeer ongunstig uit. Een onbedoelde bijwerking van de Pensioenwet, die de wetgever ook bij de Veegwet over het hoofd heeft gezien. Om de bedoeling van de wetgever ook daadwerkelijk te effectueren, is dan ook nadere reparatiewetgeving vereist. ●

1 Wet van 24 februari 2005, Stb. 2005, 115.

2 Tweede Kamer, 2005-2006, 30 655, nr. 3, blz. 151.

3 Tweede Kamer, 2005-2006, 30 655, nr. 3, blz. 30.

4 Tweede Kamer, 2005-2006, 30 413, nr. 3, blz. 20.